

med Sagen, vil jeg nødig udsætte mig for, at mine Ændringsforslag blive forkastede her; thi Sagen har jo en videre Gang, og hvis der virkelig fra alle Sider er Sympati for mine Forslag, kan jeg ikke nægte, at jeg vil forbeholde mine Forslag Muligheden af at blive tagne op til ny Behandling paa et andet Sted. Og jeg vil føje til, at naar den ærede Minister sagde, at det er en Ting, som kan komme senere, saa tror jeg, at han tager fejl. Men selv om det kunde komme senere, synes jeg, det maa være en Tilfredsstillelse for ham, hvis det virkelig forbedrer Planen, hvad jeg tror, det gør, at kunne knytte sit Navn til en Plan, som kan finde Sympati fra alle Sider. Endelig vil jeg sige, at bliver det ikke fastslaaet nu, bliver det aldrig fastslaaet. Thi gaar man først hen og tager de gamle Bygninger i Brug og ofrer mange Penge paa at restaurere dem, saa er det jo ikke rimeligt, at man senere river dem ned og bygger dem om. Men jeg fastholder, at den Brug, man vil gøre af de gamle Bygninger, vil koste saa mange Penge til Restaurering af disse Bygninger, at man lige saa billigt kan bygge nyt op paa et andet Sted og skabe denne Plads, en Plads, hvorved Rigsdagspaladset faar sit rette Præg og faar den Betydning i Bygningskomplekset, som tilkommer Rigsdagsbygningen. Men i Henhold til, hvad jeg her har udtalt, og i Henhold til den Tilslutning, jeg paa en Maade fra alle Sider har faaet, vil jeg tillade mig at tage de af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 og 3 i Udvalgets Betænkning ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg skylder paa Opfordring af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) overfor ham at bekræfte, at det, som det er mig om at gøre i de to Sidebygninger Syd og Nord af Slottet, er 1ste Etage. De indeholde nogle Værelser og saa Forbindelsesgange, paa den ene Side mellem Ministerialbygningen og Slottet, paa den anden Side mellem Slotskirken og Slottet, og det er dem, jeg ønsker at bevare. Men med dette Forbehold giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at man for mig maa gøre ved den underste Etage, hvad man vil. Om der skal anbringes Søjler

eller Porte, maa være afhængigt af — som det ærede Medlem ønsker —, hvad Færdigheden kræver, og saa naturligvis af, hvad der arkitektonisk lader sig gøre.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds i Forening maa jeg i Anledning af Ytringer fra deres Side udtale, at hvis der i min Tone har været noget stødende overfor dem, gør det mig ondt, det har jeg ikke tilsigtet. Mine Ord vedkender jeg mig, men min Tone har saa været anderledes, end Meningen var. I øvrigt maa jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sige, hvad der jo allerede er sagt af den ærede Formand for Udvalget, at Bierfreunds eller Brummer-Mørk-Hansens Plan foreligger ikke her, og havde det været det ærede Medlems Mening at pege paa den som en Løsning, kunde han jo have stillet den op i Stedet for at stille et Forslag, som intet indeholder om denne Plan. Til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds har jeg ikke stort at sige, idet jeg nemlig for Størstedelen kan henholde mig til mine Udtalelser, dels ved Sagens 1ste Behandling, dels i mit Foredrag før. Men der er indløbet en Misforstaaelse, vist nok hos det ærede Medlem, det er med Hensyn til, hvem det var, jeg forhandlede med den 21. Oktober. Det er ikke nogen væsentlig Misforstaaelse, men det synes, at det ærede Medlem tog det saa alvorligt, det synes; at han lægger Vægt paa, om det var 11 eller 12 Mænd. (Neergaard: Jeg indrømmer, at der var 12). Godt, men deraf følger ogsaa, at det ikke var 4, men 5, der stemte for Thorvald Jørgensens Projekt. Og hvis De tager mig med, saa bliver det 6. Det ærede Medlem spurgte, om det var min Mening, at Rigsdagen skulde være bunden til at tage den Plan, som Regeringen forelagde. Det vilde jo være i bestemt Strid med Lovens Ord om, at den skal forelægges til Beslutning, hvoraf maa følge, at Rigsdagen kan sige ja, men ogsaa nej. Jeg skal dertil svare, at det er ikke er min Opfattelse, men derom har jeg tidligere udtalt mig tilstrækkelig tydeligt. (Afbrudelse). Nej, det er aldeles ikke min Mening. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg ikke paa nogen Maade kan kræve, at noget Medlem skal stemme for Planen, fordi den er forelagt af Regeringen, og heller ikke, fordi den er præmieret af Kommissionen. Men jeg siger, at det maa være Meningen, saaledes forstaar jeg Loven, naar den anviser den Vej, der skal følges, at man da